

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXVIII (22)
No. (štev.) 15

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
10. aprila 1969

Slovenski dan

Slovenska demokratična emigracija, ki je prišla v svet po drugi svetovni vojni, je pokazala veliko življenjsko silo. S to ugotovitvijo nočemo podcenjevati dela prejšnje slovenske emigracije. Nasprotno; zasluži priznanje za vse napore pri ohranjanju slovenske besede in slovenskih izročil. Struktura protikomunistične emigracije je bila le bistveno drugačna in pestrejša. Zaradi številnih inteligenčnih poklicev je bila možnost udeleževanja te emigracije mnogo širša. In te možnosti je izrabila v veliki meri.

Nele, da so se uveljavili posamezniki v umetniškem ustvarjanju, v znanosti, gospodarstvu, športu itd. je število ustanov in organizacij po vseh kontinentih tolikšno, da pred dobrimi 20 leti vsega tega nismo ne slutili, ne pričakovali: cerkve, dvorane, društveni domovi, pristave, športni prostori, hranilnice itd. Osnovnošolski in srednješolski tečajji ter slovenski del univerze.

Ze slovenski domovi v svetu sami so vzbudili pozornost in presenečenje, ko smo v Zborniku Svob. Slovenije za leto 1967 opisali vse in to iz vseh kontinentov. Pregledi knjižnih izdaj slovenske politične emigracije, ki jih vsako leto objavlja Zdravko Novak iz ZDA, so neprecenljiv dokaz ustvarjalne sile posameznikov in ustanov v politični emigraciji.

Zgodovinar te emigracije pa bo našel tudi senčne strani. Drobljenje in cepljenje sil zaradi različnih, velikokrat le navidez različnih pogledov na ta ali oni problem iz naše preteklosti ali bodočnosti; zaradi nestrpnosti, ker ni osebnih razgovorov in izmenjav misli; zaradi pomanjkanja medsebojnega poznavanja in krajevne občutljivosti.

Če tako, samo bežno nakažemo pozitivne in negativne strani naše emigracije, moramo priznati, da je bila zamisel Društva Slovencev — sedaj Zedinjene Slovenije — pred 13 leti v Argentini o uvedbi Slovenskih dni nad vse posrečena. To dokazuje tudi okolnost, da so jo prevzeli tudi izseljenci po ostalih kontinentih.

Slovenski dan naj bo dan, ko si obljubimo, da smo Slovenci, ki se zavedamo svojega poslanstva kot politična in ideološka emigracija. Le tako moremo dati tudi dober zgled mlademu rodu. Saj ga le prevečkrat odbijamo z medsebojnimi razprtijami in osebnimi obračunavanji.

Dokažimo, da je to le bolj videz in zunanost, ali pa delo posameznikov, ki niso zreli za javno delo in poslanstvo naše emigracije. Dokažimo, da med tistimi, ki se zavedajo odgovornosti javnega dela, ni sporov. Različni pogledi pa so v vsaki demokraciji in v svobodi, kjer posamezniki in skupine iščejo najboljšo pot za duhovno rast in blagostanje posameznika in družbe.

V Argentini ima skrb za izvedbo Slovenskega dne osrednje društvo Zedinjena Slovenija, ki naj skupaj z vsemi ostalimi organizacijami in ustanovami pripravi in izvede ta dan. Med dosedanjimi slovenskimi dnevi so mnogi zelo uspeli po sporedu in udeležbi. Nekateri so bili posvečeni pomembnim zgodovinskim dogodkom (40-letnica Majniške deklaracije), ali velikim mozem (Slomšek). Videli smo lepe razstave, nastope pevskih zborov in folklore, fantov, deklet in otrok. Šlišali smo govore, polne bogatih misli. Nad vse razveseljuje pa je bilo to, da so ta dan prišli slovenski izseljenci, različnih misli in pogledov, različnih ustanov in organizacij.

Ohranimo sedaj že tradicionalni slovenski dan! Dajmo mu vsako leto še močnejši poudarek! Naj bo to manifestacija naše skupne volje, da smo pripravljene vse storiti, da slovenska beseda v naši emigraciji ne bo zamrla. Naj bo slovenski dan mogočen klie bratom v domovini, da, zvesti krščanskim in demokratičnim načelom, nismo prav nič popustili v odnosu do komunizma, o katerem smo slajkoprej prepričani, da je prinesel našemu narodu največjo nesrečo, in da komunistična diktatura uničuje narodno in duhovno rast in zavira gospodarski razvoj ter napredek.

Zato si na vsak slovenski dan znova obljubimo, da bomo vztrajali v skupnem

PAPEŽEVI POZIVI CERKVI IN ČLOVEŠTVU

Papež Pavel VI. je imel za velikonočne praznike več nagovorov na zbrani množice vernikov pred baziliko sv. Petra v Rimu ter je izjavil, da „Cerkve danes prestaja težko trpljenje... Gospod nas težko preizkuša“.

Omenjal je tiste, ki zapuščajo Cerkev, in upor mnogih duhovnikov proti cerkvenim ustanovam, tradiciji, avtoriteti in edinosti. Dodal je: „Cerkve trpi vsled izstopanja in škandalov nekaterih duhovnikov in redovnikov, ki križajo Cerkev.“

Omenjal je potek 2. vatikanskega koncila, ko je kazalo, da se je Cerkev podala na novo in optimistično pot „odprtega krščanstva, svobodnega sleherne srednjeveške trdote in sleherne pesimistične razlage o človeštvu“.

„Vendar pa,“ je nadaljeval sv. oče, „Cerkev trpi vsled silnega pomanjkanja zakonite svobode v tolikih deželah sveta. Trpi vsled zapuščenja tolikih vernikov in predvsem vsled nemirnega, kritičnega, neurejenega in uničevalnega upora tolikih njenih otrok... proti njeni nujni edinosti, proti njenim bistvenim ustanovam, proti njenim kanonskim načelom, njeni tradiciji, njeni notranji strnjnosti, njeni avtoriteti, nenadomestljivemu načelu resnice, edinosti in usmiljenosti; proti njenim zahtevam po svetosti in žrtvah.“

„Trpi vsled bega in škandala nekaterih duhovnikov in redovnikov, ki križajo Cerkev.“

Papež Pavel VI. je nato pozval vernike, naj ne odrečejo Cerkvi svoje duhovne solidarnosti in svojih molitev. „Naj vas ne prevzame strah, nezaupanje, temveč trpite in ljubite s Cerkvijo. Delajte in upajte s Cerkvijo.“

V svoji velikonočni poslanici svetu pa je Pavel VI. zahteval, naj se današnji človek nauči samega sebe vladati, čeprav je težko sredi vse vrste obilja modernega sveta.

„Krščanstvo ni lahko, toda je srečno,“ je vzkliknil papež. Srečni smo, da vam moremo oznaniti srečo velike noči. Srečno ekumensko veliko noč želimo vsem bratom v Kristusu, vsem ljudem.“

Nato je nadaljeval: „Učenje božje besede je težko učenje, ker prehaja okvir običajnosti in logiko razuma. Je staro učenje, ki često uporablja izraze, tuje in komaj dojemljive današnjemu človeškemu razumu in didaktičnemu žargonu moderne generacije. Je resno učenje, v neprestanem nasprotju z lahkotnimi čutnimi navadami, v katere se pohota odeva z bleščečim oblačilom svobode. Krščanstvo mora vzbuđiti nove in junaške moralne sile v slabotnem človeškem telesu,“ je dodal papež.

In zaključil: „Je to zato dolžnost, ki je često nepopularna in po mnenju mnogih zastarela ter neprijetna za uho modernega človeka, ki je odprto le vabilom dolge vite počutnosti, naslade, oblasti in samozadostnosti.“

Češkoslovaška pod novim sovjetskim pritiskom

Moskva je vsled češkoslovaških protisovjetskih demonstracij v Pragi in po vsej Češkoslovaški ob priliki zmage češkoslovaške hokejskega moštva nad sovjetskim na mednarodnih tekmah v Stockholmu z rezultatom 4:3, poslala v Prago svojega vojnega ministra grala Grečka te namestnika sovjetskega zunanjega ministra Semjonova. Oba sta v imenu sovjetske vlade zahtevala najstrožje varnostne ukrepe češke vlade proti izgredek, Semjonov pa je še posebej zahteval najstrožjo uvedbo tiskovne cenzure v državi.

Rezultat novega sovjetskega pritiska je bil Dubčekov govor na praškem radiu, v katerem je opozoril češkoslovaško prebivalstvo, da je „država znova v nevarnosti pred sovjetskimi tanki. Ni razloga za paniko, toda vsakdo mora vedeti, da nam čas za 'normalizacijo' poteka. Imamo samo dve možnosti: takoj vzpostaviti red ali pa se znova znajti v položaju, v kakršnem smo bili ob koncu lanskega avgusta“, je zaključil Dubček.

Češkoslovaška komunistična vlada je izvedla prve čistke med češkoslovaškimi časnikarji. Iz uredništva vodil-

neva češkoslovaškega dnevnika Rude Pravo je odstavila dva 'napredna' urednika in ju zamenjala s tremi 'konzervativci'.

Nekateri delavski sindikati so se pridružili češkoslovaški vladi in napadli 'napredne elemente v državi, ki so v resnici protirevolucionarji'. Opazovalci menijo, da skušajo sindikati pomagati vladi prebroditi novo krizo v odnosih do sovetov na ta način, da na zunaj nastopajo proti naprednim elementom, kakor so to storili v zvezi s študentskimi protisovjetskimi akcijami pred nekaj meseci.

Ker je bilo tudi med češkoslovaškimi častniki in moštvom čutili močno protisovjetsko razpoloženje in v nekaterih vojaških edinah celo protisovjetsko gibanje, se je na inspekcijsko potovanje po državi podal predsednik države gral. Ludvik Svoboda. V daljšem razgovoru se je zadržal predvsem v velikih vojaških taboriščih pri Čeških Budjevovcih, od koder so prihajala v Prago poročila o vedno večji opoziciji med častniki in moštvom proti sovjetski okupaciji države.

Za pomiritev Bližnjega vzhoda

Razgovori med ZDA, Anglijo, Francijo in ZSSR o ureditvi položaja na Bližnjem vzhodu so utrpeli pretekli teden udarec, ko je prišlo med ZSSR in Francijo na eni ter ZDA in Anglijo na drugi strani do nesoglasja glede sprejetja v Varnostnem svetu ZN resolucije, s katero je bil Izrael opozorjen na krivico njegovih nedavnih letalskih napadov na Jordanijo. ZDA in Anglija sta glasovali proti resoluciji, medtem ko sta jo ZSSR in Francija predložili in izglasovali.

Izraelski vojni minister Dayan je izjavil, da Izrael ne bo pristal na ukaze katere koli zunanje sile o urejanju razmer na Bližnjem vzhodu ter vztraja pri direktnih pogajanjih med Izraelom in posameznimi arabskimi državami.

Jordanijski kralj Hussein pa je medtem imel razgovore z agipčanskim diktatorjem Nasserjem, arabskim kraljem Fejsalom, libanonskim predsednikom Heloujem ter francoskim predsednikom De Gaullem. Iz Pariza je odletel tudi na razgovore z ameriškim predsednikom Nixonom v Belo hišo.

in složnem delu vse dotlej, da bodo svobodni tudi naši bratje v domovini in deležni dobrin demokratične vlade, ki si jo bo narod sam izvolil.

M. S.

Buscad ante todo el reino de Dios

Durante la festividad pascual, el papa Paulo VI saludó a todos los pueblos con un mensaje esperanzado. Refiriéndose entre otras cosas a la doctrina cristiana puntualizó:

„Es una doctrina impopular y juzgada por muchos como algo superado y hostil a los odos de la gente moderna, abiertos a la lisonja de la dulce vida de los sentidos, de la obulencia, del poder, de la autosuficiencia.“

„No será superfluo recordar en este momento que la economía de la salvación polarizada en torno de la ciudad del espíritu hoy y del cielo mañana, no paraliza la economía temporal que edifica la deidad terrena, donde el hombre pueda vivir como hombre. en la verdadera libertad, en la justicia social, en la búsqueda del saber, en la laboriosidad, en la justa distribución de los bienes terrenos, en el amor honesto y amigo, en el orden siempre nuevo y en la paz, en una palabra: en esa alegría de vivir que Cristo mismo ha anunciado como fruto abundante para quien busca, por encima de todo, el reino de Dios.“

Išcite predvsem božje kraljestvo

Med velikonočnimi prazniki je papež Pavel VI. pozdravil vse narode s poslanico, polno upanja. V njej je med drugim zatrjeval:

„Krščanstvo ni privlačno, mnogi sodijo, da je nekaj preživetelega in sovražnega posluhu modernih ljudi, ki so odprti le prilizovanju, sladkostim življenja, bogastvu, oblasti in samozadovoljevanju.“

„Ne bo odveč, da se spomnimo v tem trenutku, da je ekonomija odrešenja osredotočena v mestu duha danes in v nebesih jutri, in ne paralizira časovne ekonomije, ki gradi zemejsko božanstvo, kjer bo lahko človek živel kot tak, v resnični svobodi, v socialni pravičnosti in iskanju znanosti v delu, v pravični razdelitvi zemeljskih dobrin, v počteni in prijateljski ljubezni v vedno novem redu in miru, z eno besedo: v tistem veselju, ki ga je že Kristus napovedal kot stoletni sad za tistega, ki išče predvsem božje kraljestvo.“

I Z T E D N A V T E D E N

Posebna koordinacijska konferenca za Latinsko Ameriko je na zasedanju v Santiagu v Čilu nastopila proti gospodarskem pritisku ZDA proti Peruju, ki je v sporu z ameriško vlado zaradi podzavite ameriške petrolejske družbe. Med tem je ameriška vlada že sama objavila, da je odložila izvajanje gospodarskih sankcij proti Peruju.

Brazilski predsednik maršal Artur da Costa e Silva je ob petletnici brazilske revolucije izjavil, da ni diktator. Ker to noče biti. Tistega, ki bi skušal to revolucijo izrabljati za uvedbo diktatorske oblasti, bi obsodila tako narod, kakor tudi tisti, ki so v njegovem imenu izvršili revolucijo.

V Caracasu je v 84. letu starosti umrl biv. venezuelski predsednik Romulo Gallegos. Bolj kot državnik je v svetu znan kot pisatelj romana Gospa Bárbara.

V Meksiku je v premogovniku Nueva Rosita zaradi eksplozije plina izgubilo življenje 157 rudarjev.

Na Dunaju je vodja avstrijske socialistične stranke na zborovanju predstavnikov socialističnih strank iz dvanajstih držav kritiziral de Gaulleja za-

radi njegove „trmaste“ politike, s katero ovira graditev Združene Evrope.

Generalisimus Franco je ob 30-letnici zaključka španske državljanske vojne objavil splošno amnestijo za vse zločine med državljansko vojno.

Vojske držav Varšavskega pakta so zaključile vojaške vaje, katerih se je prvič po sovjetski zasedbi udeleževala tudi češkoslovaška vojska.

Na veliko noč so čutili močne potresne sunke v Turčiji, na Danskem in Norveškem.

Sezerol Aga Yahia Khan, novi pakistanski predsednik, ki je za ohranitev reda v državi objavil obsedno stanje, je pozval ljudstvo naj prijavi vsak primer korupcije v državni upravi. Za korupcioniste, črnoborizance in navijalce cen so predvidene kazni do 14 let.

V Italiji imajo znova stavkovna gibanja delavstva. Povečali so se tudi teroristični napadi.

V Atlantskem oceanu se mudi močna skupina sovjetskih vojnih ladij: 8 podmornic, 3 rušilci in 3 križarke opremljene z raketnimi izstrelki, ter več pomožnih ladij za spremstvo. Ni še znano, kam je namenjeno to sovjetsko vojno ladjevo.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Argentinska vlada v Patagoniji

Pretekli ponedeljek, 7. aprila, je predsednik države gen. Onganía s svojimi ministri, državnimi tajniki in podtajniki ter šefi posameznih oddelkov po ministrstvih — vsega spremstva je nad 100 — odpotoval, da se za več dni nastani na jugu Argentine, ter tam, na licu mesta, spozna resnične potrebe in ukrene najnujnejše korake za boljši razvoj in večji napredek Patagonije. To potovanje ni prvo te vrste. Že lansko leto se je podoben proces izvršil v provinci Tucumán.

Že sedaj predvidevajo razne ukrepe, ki jih bo vlada podvzela za izboljšanje ekonomskega položaja Patagonije. Med temi izstopajo zgradba veleobrata za centrale Futaleufú, katerih skupni stroški znašajo okoli 60 milijonov dolarjev; modernizacija pristanišč; pogodba o reaktivaciji živinorejstva; demografični razvoj; načrti za rešitev stanovanjskega problema; ter razne kulturne in turistične pogodbe, ki bodo skupaj doprinesle končno vključitev Patagonije v integralno narodno življenje.

Predsednik Onganía se bo mudil na jugu šest dni. Glavni sedež bo imel v Río Gallegos, obiskal pa bo tudi Ushuaio in Río Grande na Ognjeni zemlji, Puerto Santa Cruz in Comodoro Rivadavia, Rawson, Esquel in Trelew. Na vseh teh krajih bo imel sestanke s tamšnjimi oblastmi in prebivalci, s katerimi se bo razgovarjal o potrebah krajev in ljudi, ter poslušal njihove že-

lje, kako raj se usmeri razvoj Patagonije. Ob zaključku svojega bivanja bo govoril preko radia vsemu narodu.

Potovanje zunanjega ministra

Argentinski zunanji minister dr. Nicanor Costa Méndez, nadaljuje z obiski raznih evropskih držav. Po večdnevem bivanju v Franciji, se je odpeljal v Romunijo, kjer je imel pogovore z romunskim kanclerjem Corneliem Manesucjem in s tajnikom romunske KP Causesucjem in s predsednikom Maurerjem. V Romuniji se je mudil 36 ur. Od tam je poletel v Italijo, a se med potjo ustavil na beograjskem letališču ter se razgovoril z jugoslovanskim zun. ministrom Mišo Pavičevićem. — V Italiji se je tudi sestal z raznimi vladnimi osebnostmi. S predsednikom Saragatom, z zun. ministrom Nennijem in z ministrskim predsednikom Rumorjem. Imel je tudi sestanke z argentinskimi poslaniki v evropskih državah, kateri so mu poročali o svojem delu in odnosih do posameznih držav. Bil je tudi v avdienci pri papežu.

Od 29. marca do 3. aprila se je mudil v Buenos Airesu minister za tehnična raziskovanja Zahodne Nemčije dr. Gerhard Stoltenberg. Med svojim obiskom je imel razgovore z najvišjimi predstavniki arg. oblasti in znanstvenih ustanov. Podpisal je tudi meddržavno pogodbo za izmenjavo in sodelovanje na polju znanosti in tehnike med Argentino in Nemčijo.

Ob 50-letnici jugoslovanske partije

Z zadnjim devetim kongresom Zveze komunistov Jugoslavije je bila združena tudi proslava 50-letnice ustanovitve in dela Komunistične partije Jugoslavije.

Slavnostni govor je imel sam Tito. O partiji ter njenem petdesetletnem delu je govoril tako, kakor to dela pravi totalitarci: partijo je povečeval na vso moč, v nič pa devajl prejšnje demokratske stranke in vse, kar je obstajalo pred uvedbo komunistične diktature. Za Tita je bila predvojna Jugoslavija država, v kateri je „buržoazija uporabljala najbolj surove oblike izkoriščanja delovnega ljudstva, da bi se čimprej obogatila“, je bila dalje „država razrednega in narodnega zatiranja“, partija pa edine politična sila, ki je bila ob sovražnem napadu na Jugoslavijo „sposobna s svojim ugledom in vplivom ter prekaljenostjo svojih kadrov popeljati narode Jugoslavije v boj za nacionalno osvoboditev“.

Znano je, da komunistična partija ni bila dosledna glede stališča do narodnih vprašanj in narodov v Jugoslaviji. Enkrat je bila za Jugoslavijo, potem za njeno razbitje, nato zopet za njeno ohranitev in tik pred napadom nacistov in fašistov na Jugoslavijo, je sam Tito izdal navodila, da morajo komunisti podpirati vse tiste, ki razbijajo državo. Komaj poldrugo leto nato je pa v Bihaču razglašal „bratstvo med jugoslovanskimi narodi“ in nova Jugoslavija je po njem „država pobratenih in enakopravnih narodov in narodnosti, ki je krenila po poti samostojnega socialističnega razvoja“.

Tito je krivdo za tako zadržanje jugoslovanske partije zvrčal na Kremenlj.

Po izvedbi komunistične revolucije in prigrabitvi vse oblasti v državi, je omenjal naloge, ki so bile pred partijo, in težave, ki so spremljale njeno delo zlasti po izključitvi iz Kominforma. Tedanji položaj je označil takole:

„Obnoviti je bilo treba razdejano deželo, preskrbeti milijone vojnih žrtev, preprečiti pretečo lakoto, onemogočiti špekulacijo in črno borzo, začeti naglo industrializacijo, ki je terjala od ljudstva veliko odrekovanja“. Po Titu je bilo to „dejanjsko veliko dejanje, ki ga ne bi mogli izpeljati brez udeležbe vsega ljudstva in brez učinkovitega centralističnega revolucionarnega sistema oblasti, ki je koordiniral dejanja milijonov ljudi“.

Po Titovi izjavi so bile tedaj težave tolikšne, da je na kongresu zatrjeval, da se sam „čudi, kako so sploh mogli vzdržati“.

Pri tem Titovem zatrdilu se je znova potrdila resničnost slovenskega pregovora, da je hvaležnost sirota. Kajti, če nič drugega ne, vsaj trohica moralnega čuta je zahtevala, da bi vsaj z eno besedo omenil ogromno gospodarsko in finančno pomoč, ki jo je Titov komunistični totalitarni režim prejel ne od Sovjetske zveze, ampak od Severne Amerike in ostalih zahodnih demokratskih držav v hrani, industrijskih napravah, v denarju in vseh mogočih drugih oblikah. Samo pomoč demokratskih držav je preprečila lakoto v Jugoslaviji in samo z gospodarsko pomočjo demo-

kratskih držav je bila v znatni meri omogočena obnova od vojne opustošena država in samo z demokratsko pomočjo so v državi nastala nova številna industrijska podjetja. Pa Tito za vse to nima niti ene besedice zahvale ali vsaj omembe!

Medtem ko je sam prejemal gospodarsko pomoč od demokratičnih držav, je pa po njegovi izjavi jugoslovanska komunistična partija bila solidarna z raznimi „revolucionarnimi gibanji, razrednimi, osvobodilnimi in protimperalističnimi organizacijami“ ter jih je tudi podpirala. Zanj tu ni veljalo načelo nevmešavanja v notranje zadeve drugih držav. To načelo velja tudi zanj samo tedaj, če kdo opozarja na nasilja, ki jih njegova komunistična tiranija izvaja nad narodi še kar naprej.

V govoru je pripisoval partiji tudi vse zasluge za gospodarski in politični razvoj od začetne državne lastnine, centralističnega gospodarskega sistema, do uvedbe samoupravljaljskega načina gospodarjenja ter zmagoslavno vzklika, da so iznašli rešitev za vse probleme, kajti po njegovem zatrdilu „ni druge poti razen dosledne demokratizacije naše družbe v smeri vse bolj vsebinskega samoupravljanja in uresničevanja nove vloge ZKJ na tej podlagi“.

Tako bo po Titu partija še naprej tista politična sila, ki bo vodila vse politično, gospodarsko, kulturno ter socialno življenje v državi.

O komunistični partiji in njeni preteklosti pa imamo demokratski Slovenci svoje pričevanje, ki je povsem verodostojno. Kajti o njej ga je zapisal njen dober poznavalec rajni prvak slovenskih socialistov dr. Celestin Jelenc. Ta je o njej zapisal v Zborniku Svobodne Slovenije za leto 1965 tole ugotovitev:

„Vsa zgodovina komunistične stranke v Jugoslaviji je grda. Od šestih tajnikov, ki jih je imela od leta 1920 do časa, ko je postal tajnik Tito, je enega ubila jugoslovanska policija, ostalih pet pa je bilo poklicanih v Moskvo in so bili tam likvidirani. V takem ozračju je tam zrastle generacija komunistov, ki danes gospodari v Jugoslaviji.“

Vsi smo ljudje. Tudi na naši strani je med okupacijo zgodilo nekaj stvari, o katerih bi rajne videli, da se ne, bi bile zgodile. Razlika pa je v tem: Kar je bila na naši strani neljuba izjema v bodijanjem času, je bil pri komunistih premišljen sistem. Vsi smo grešni ljudje, komunisti pa so hudodelci.

Poleg šentjernejske noči, Hitlerjevih grozodejstev in Katyna bodo tudi Vetrin in kraška brezna po kočevskih gozdovih in pri Bazovici ostala v zgodovini kakor v nebo vpijoči spomeniki nečloveštva in komunistične podlosti.

Vsiljuje se vprašanje, ali se je v jugoslovanskem komunizmu kaj spremenilo, da so se morda kaj otreli komunistične podlosti, odkar so bili izključeni iz kominforma.“

Mislimo, da partiji s Titom na čelu sami z vsem svojim delom rajnemu dr. Jelencu odgovarjajo na njegovo gorje vprašanje ter potrjujejo, da so ostali to, kar so bili pred in po izključitvi iz Kominforma. Zato je na mestu še naslednja dr. Jelencova ugotovitev:

„Bodočnost nam je zasrta. Eno pa

Freisinger Denkmäler

Tak je naslov za Slovence in Slované pomembne znanstvene knjige, ki ima poleg nemškega še slovenski naslov Brižinski spomeniki ter latinskega Monumenta Frisingensia.

Knjiga obsega 285 strani, je v platno vezana, natisnjena na najboljšem papirju ter zelo lepo opremljena. Delo, ki je strogo znanstveni prikaz ter razčlemba Brižinskih spomenikov, je uredil Jože Pogačnik, ki je tudi napisal uvodno poglavje o usodi Brižinskih spomenikov v slavistiki ter temeljito analizo sestavnih in slogovnih značilnosti ter zgodovinske slovenske listine.

Poleg Jožeta Pogačnika so pri tem znanstvenem delu še sodelovali: Rudolf Kolarič je obširno jezikovno razčlenil spomenike, Edvard Hercigonja preučuje slovnico in slogovno izgradnjo dela „Poziva k pokori“ v posebnem odnosu do cerkvene staroslovanščine. Reinhard Laurer je preučil besedne naglase, Kajetan Gantar pa primerja druge, časov-

Končno le zelena luč na cesti št. Ilj-Gorica

O prizadevanjih za zgraditev moderne avtomobilske ceste od št. Ilja nad Mariborom prek Ljubljane, Vrhnike in Postojne proti Gorici smo v našem listu že pisali. O njenih načrtih, zlasti o zagotovitvi finančnih sredstev, ki naj njeno zgraditev omogočijo. Končna odločitev o njeni zgraditvi je pa bila podana šele 10. marca t. l., ko je republiška skupščina sprejela potrebna zakonska določila.

O graditvi te ceste sta 10. marca razpravljala republiški in gospodarski zbor. V obeh zborih je bilo s posebnim odlokom določeno, da bodo cesto začeli graditi na dveh odsekih in sicer Vrhnika-Postojna-Razdrto ter na odseku Hoče-Levec. S tem odlokom je urejeno tudi financiranje te gradnje. Republiški zbor je ta zakon sprejel soglasno.

Medtem ko je bil zakon o gradnji avtomobilske ceste sprejet soglasno, se je stvar zapletla ob predlogu za financiranje projektiranja novih cestnih odsekov. Gorenjske občine so nanpre predlagale amandman, po katerem naj bi do leta 1970 izdelali tudi glavni načrt za cesto od Podkorena do Ljubljane, skupina poslancev iz Dolenjske je pa nastopila z zahtevo izdelave glavnega projekta tudi za del ceste od Ljubljane do Bregane. Pred to sejo so bili bojeviti tudi gorenjski poslanci, ki so na sestanku v Kranju kritizirali poslovanje republiškega cestnega sklada pri razdeljevanju denarja za investicijsko vzdrževanje cest. Sklenili so, da bodo na republiški skupščini predlagali nezaupnico vodstvu republiškega cestnega sklada, ker ga je od 277 milijonov din. predvideno za rekonstrukcijo gorenjskih cest samo 7 milijonov.

Predstavniki izvršnega sveta Boris Vadnjal je na zahteve gorenjskih in se mi zdi gotovo, da namreč komunisti ne bodo mogli zatreji svobode v človeški naravi in spremeniti človeka v termita.“

Narodna sloga naj bo med nami in naj obstoja v bistvenih stvareh in v večji prostosti in nebstvenih. Bistvene stvari, v katerih naj nas družijo sloga pa so: Smo Slovenci in se čutimo Slovence. Priznavamo krščanska načela ter jih skušamo uveljavljati v našem javnem življenju. Ljubimo svobodo, je največja dobrina, ki jo je Bog dal človeku, svobodo, ki spoštuje človeško osebnost in dopušča najrazličnejša mnenja ter njihovo širjenje.

Ing. Albin Mozetič, na drugem slovenskem dnevu na pristani v Castelarju 5.5.57

no poznejše Brižinske spomenike z latinskimi rokopisom, napisanim v isti pisavi.

V drugem delu so objavljeni fotografski posnetki Brižinskih spomenikov v paleografiji, zatem točen prepis celotnih listin v tisku kot se uporablja danes. Nato prevod iz staroslovanščine, zatem pa še v nemščini in končno v latinščini.

Tretji del vsebuje slovarček v spomeniku rabljenih besed. Sestavili so ga Jože Pogačnik, Kajetan Gantar in Adela Žgur. Slovarčku sledi po letnicah ure-

jena bibliografija (od leta 1807 do 1968), ki ni koristna le za študij Brižinskih spomenikov, ampak za celotni študij slovenske književnosti.

Celotno delo je strogo znanstveno, skrbno dokumentirano ter spada med najodličnejše študije slovenskega jezika in slovenske kulturne zgodovine sploh.

Izdal in založil je to važno in pomembno znanstveno delo dr. Rudolf Trofenik v Muenchenu v Nemčiji, ki je pred tem izdal že več drugih odličnih del o Slovenceh. V zadnjem času zlasti Slodnjakovo knjigo Slowenische Lyrik.

dolenjskih poslancev izjavil, da v Sloveniji ni zadosti projektantov-strokovnjakov, da bi zahtevano delo zmogli opraviti do leta 1970. Tudi po drugih republikah so močno angažirani in bi bilo treba zato iskati projektantske organizacije v inozemstvu, kar bi bilo združeno z velikimi finančnimi izdatki. Mnenja je bil, da bi izdelavo vseh zahtevanih načrtov podaljšali do leta 1972.

Med razpravo so oba amandmana združili v enega, kateremu se je potem še pridružila zahteva primorskih poslancev, naj bi izdelali še glavne projekte za odseke cest Škofije-Sečovelje in Postojna-Rupa.

Predsednik ustavnega sodišča Slovenije o narodnem problemu v Jugoslaviji

Uredništvo revije Naši razgledi v Ljubljani je postavilo predsedniku ustavnega sodišča v Sloveniji dr. Vladimirju Krivicu več vprašanj o narodnem problemu v sedanji Jugoslaviji. Njegovi odgovori na postavljena vprašanja so objavljeni v januarjski številki te revije.

Dr. Vladimir Krivic na stavljena vprašanja o narodnem problemu v Jugoslaviji pravi, da je še pred nekaj leti veljalo mnenje, da je nacionalno vprašanje v Jugoslaviji dokončno rešeno. Posamezni poskusi reševanja teh vprašanj so bili večinoma blokirani z oznako „nacionalizem“ ali celo „šovinizem“. Pripominja, da so politično in idejno prepočasni ter premalo demokratično reševali te probleme. Dolgo so se vdajali tudi iluziji, da zadošča samoupravljanje v delovni organizaciji, občini in federaciji in da lahko „preskočijo“ nacionalno oziroma republiško ravne. Zdej je prodrlo spoznanje, da je razvijanje samoupravljanja na ravni naroda in republike eden najpomembnejših pogojev za hitrejši razvoj samoupravljanja na vseh ravneh.

V nasprotju s Kardeljevimi trditvami ugotavlja, da bo zgodovinska ka-

V gospodarskem zboru je bila pred glasovanjem o financiranju ceste št. Ilj-Gorica tudi živahna razprava o načrtih za avtomobilsko cesto Podkoren-Ljubljana-Bregana. V razpravo so spravili tudi poslovanje cestnega sklada ter opozarjali na slabo stanje cest v Sloveniji. Pri tem so zahtevali čimprejšnjo prerazdelitev sredstev od prometnega davka na gorivo, ker po dosedanjih predpisih dobi federacija levji delež omenjenih sredstev: 80:20 v korist zveznega proračuna.

S sprejetjem potrebne zakonodaje v skupščini ni sedaj nobene ovire več za začetek graditve moderne avtomobilske ceste št. Ilj-Gorica. Z deli bodo zato začeli v najkrajšem času.

tegorija (narod) živeča še dolgo in za dokaz omenja najnovejše pojave v Evropi (Irška, Belgija) in na drugih kontinentih, kjer narodi šele nastajajo. Zdej je čas, ko se sto in sto malih narodov šele pojavlja v areni zgodovine. Oviranje njihove afirmacije kot suverenih državotvornih sil oziroma razširjanje „teorije“ o odmiranju narodov v socializmu je škodljivo in koristno le hegemonizmu veselil in blokovski politiki.

Razvijanje slovenskega nacionalnega ponosa in zavesti o lastni suverenosti je zelo pomembno za razvijanje materialne in duhovne potencialne naše obrambne moči, da bi se narod povezoval z vsemi narodi v demokratični tekmi enakopravnih in svobodnih narodov, da bi se otrese tradicionalnega občutka majhnosti in nepomembnosti ter škodljivega zapiranja vase ter vodil manj plaho in defenzivno politiko, kadar gre za očitne interese narodne enakopravnosti.

Dr. Krivic pravi, da je slovenski narod dolžan to delati tudi glede na tretjnjo rojakov, ki prebiva izven republike Slovenije (v Evropi, Ameriki in drugod). Slovenci smo brez državne tradicije. Ta okolnost pojasnjuje marsikatero slovensko slabost in neizkušnost glede odnosa do afirmacije lastne državnosti in naroda. Vladimir Krivic obžaluje, da se v Sloveniji še vedno najdejo ljudje, ki vidijo potrebo afirmacije slovenskega naroda le v kulturi in gospodarstvu, ne pa v vseh družbenih področjih. Nekateri pa vidijo v vsaki težnji okrepi vlogo slovenske republike pojave republiškega etatizma in birokratizma. Pripominjajo, da so imeli jasne avnojevske sklepe glede nacionalnega položaja Slovencev in drugih jugoslovanskih narodov. Kot primer navaja uvedbo slovenskega povečevalnega jezika pri partizanih.

Na vprašanje, kakaj tako počasi napreduje ureditev jezikovne enakopravnosti v federaciji, odgovarja, da je velika ovira naš lastni slovenski oportunitizem, naše drobtinčarstvo. Materinščina je za nas zelo pomembna ne le zaradi tradicije, ampak tudi zaradi dejstva, da živi skoro tretjina Slovencev zunaj meja republike Slovenije.

Na koncu dr. Krivic izraza misel, da bi morali v skladu z ustavo mnogo več kot doslej urejati v republiki in na ravni občin ter delovnih organizacijah. Načelo bi moralo biti: stvari, ki so nacionalnega pomena, naj ureja republika, kakor tudi vse tisto, kar je na sedanji razvojni stopnji smotrno urejati na tej ravni. Ker je Jugoslavija v vsej Evropi narodnostno najbolj mešana država, je dosledno in načelno reševanje teh problemov važno politično vprašanje.

Kako dolgo še?

„Komisija Združenih narodov za človečanske pravice in Organizacija Združenih narodov za vzgojo, znanost in kulturo bosta sodelovali pri proslavah stoletnice rojstva Vladimira I. Lenina v letu 1970. Komisija Združenih narodov za človečanske pravice z zadovoljstvom ugotavlja, da bo UNESCO izvedla priprave za proslavo stoletnice rojstva moža, ki je imel tolik zgodovinski vpliv s svojimi humanističnimi idejami na razvoj gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic človeštva.“

To je bila novica, ki so jo tiskovne agencije objavile v svobodnem delu sveta zadnje dni minulega marca in presenetile celo povprečnega bralca svetovnega tiska. Kajti vsebina zgornje novice je neizmerno tragična za človeka, ki v današnji duhovno tavajoči človeški družbi še ohranja zdrav pogled na osnovna krščanska načela, na podlagi katerih je edino možno graditi človeštvu varno bodočnost. Gre namreč eno najkrutejših klofut v obraz vsem vrednotam človeškega dostojanstva, ko se Komisija ZN za človečanske pravice in UNESCO, organizaciji, ki ju finančno podpira predvsem svobodno človeštvo, odločita pokloniti se največjemu in najbrutalnejšemu zatiravcu človeške svobode, vodji krvave boljševiške revolucije v Rusiji in organizatorju zas-

žnjevalnega komunističnega sistema, Leninu.

Že lansko leto je UNESCO ra konferenci, ki je zasedala od 15. oktobra do 20. novembra lani v Parizu, z 48 glasovi za, nobenim proti ter 21 vzdržanimi, odobrila sovjetski predlog o proslavi Lenineve rojstne obletnice. Glavni tajnik UNESCO-a je bil takrat poverjen „spraviti v pogon priprave za proslavo Lenineve rojstne obletnice in predvsem organizirati debate o temi: „Lenin in razvoj znanosti, kulture in vzgoje.“

Komisija ZN za človečanske pravice je nato na svojem 25. zasedanju v Ženevi 21. marca t. l. tudi odobrila zadnji predlog, ki so ga predložile Finska, Indija, Mauritanija, Poljska, Senegal, Egipt, Tanzanija, Ukrajina, ZSSR in Jugoslavija. Za predlog je glasovalo 15 držav, med njimi Francija (!) proti samo ZDA in Anglija, 12 držav (Avstrija, Čile, Kongo, Gvatemala, Izrael, Italija, Jamaika, Nova Zelandija, Pakistan, Perù in Filipini) pa se je vzdržalo glasovanja. Komisija je nato sporočila UNESCO-u, naj imenuje svojega predstavnika, ki se bo udeleževal sovjetskih proslav Lenineve rojstne obletnice v Moskvi.

Leninova komunistična osebnost je postala središče zanimanja dveh mednarodnih organizacij, katerih namen je,

odn. bi moral biti delovati v diametralnem nasprotju z načeli, ki jih je propagiral in dejansko izvajal njun slavljenec. Lenin je bil „velik“ v zatiranju osebne svobode posameznika in narodov ter je z besedo in dejanjem zavrčal krščanska načela vzgoje, znanosti in kulture. S svojo ustvaritvijo krvave diktature proletariata Leninu nikakor ne pripada podoba borca in obnovitelja življenja, ki mu jo omenjeni organizaciji ZN pod spretnim moskovskim vodstvom poskušata sklesati.

UNESCO in Komisija ZN za človečanske pravice se z Leninovim proslavljanjem spreminjata v potvorjevaveca za politično in imperialistične interese ZSSR in njenega komunističnega bloka.

Ko je že začel razpadati kolonialni sistem zahodnih veselil, se je pojavil na sovjetskem obzorju najkrutejši imperialist modernega časa, Vladimir Iljič Lenin. Kot prvi moderni kolaboracionist s sovražnikom svoje domovine — dogovor z Nemčijo za njegov prevoz v Krenlju spremeni še v makiavelističnega imperialista s prodiranjem svoje doktrine v Azijo, Evropo in Afriko. S pravico močnejšega poziva na razkroj z ironičnim propagiranjem pravice do samoodločbe narodov. Najmodernejši odmev te Lenineve zaslepljujoče propagande je pred našimi očmi češko-slovaška, Lenin je s svojimi nasledniki ustvaril najboljše imperij v zgodovini, ki se razteza od srednje Evro-

pe do Tihega oceana. V tem imperiju ni svobode posameznika, ni svobodnih narodov. Ni svobode vere, združevanja in tiska, najosnovnejših svoboščin, ki ima ravno Komisija ZN za človečanske pravice dolžnost braniti. Toda danes ta Komisija proslavlja človeka, ki so mu bile svoboščine „buržujski predsodek“.

Titova Jugoslavija je med članicami Komisije ZN za človečanske pravice, ki je predlagala proslavljanje Lenineve rojstne obletnice. Titovi vztrajni napori za širjenje komunistične ideologije so za Moskvo nepreplačljivi. Kot „nevezaneč“ je z lahkoto pridobil za predlog take velikane po številu prebivalstva, kot je Indija, pa strateško tako važno državo kot je Egipt. Že zdavnaj ugotavljajo svobodne informativne službe, da Tito v vseh važnih vprašanjih ostaja moskovski satelit. In propaganda je ena izmed najvažnejših postavk v komunističnem načrtu osvajanja sveta.

Moskva je pripravila velike denarne in druge nagrade za „najboljše študije o Leninovem doprinosu k razvoju znanosti, kulture in vzgoje.“ Na desetisoče dolarjev je pripraviljen za razdeljevanje med pisce teh „študij“. In v to propagando je sedaj Moskva vključila, s Titovo pomočjo, tudi UNESCO in Komisijo ZN za človečanske pravice — in proti sta glasovali samo dve državi!

Quâsque tandem...?

Novice iz Slovenije

Promet gostinstva v družbenem sektorju v Sloveniji je lani količinsko nazadoval, čeprav se je turistični promet povečal po številu gostov za 6,5%, po številu nočitev pa za 6,2%. Nazadovale je tudi prodaja vina. Družbena gostinska podjetja so ga prodala leta 1965 192.500 hl, naslednje leto 170.000 hl, v letu 1968 pa samo 129.300 hl. Nazaduje tudi prodaja piva. V letu 1966 so ga prodali v družbenih gostinskih podjetjih 169.300 hl, naslednje leto je prodaja padla na 149.000 hl, v letu 1968 se je pa znižala na 145.000 hl. Kot vzrok navajajo velike upravne stroške po družbenih gostinskih podjetjih, visoke cene in uspešno konkurenco zasebnih gostincev.

Dr. Alojzij Dolhar, zdravnik iz Trbiža, se je v nedeljo, 23. marca, smrtno ponesrečil na plazu pod Slemenom nad dolino Tamar. Pokopali so ga 25. marca na žabniškem pokopališču. Zdravnik dr. Alojzij Dolhar je oče tržaškega obč. svetovaleca dr. Rafka Dolharja.

Na ljubljanski univerzi je v letošnjem šolskem letu vpisanih 9.414 študentov, kar predstavlja doslej najvišje število študentov na tej univerzi. Kar za 10,4% več jih je, kot jih je bilo v šolskem letu 1967-68. Značilno je, da se je največ novincev vpisalo na filozofsko, pravno, ekonomsko, elektrotehnično in strojniško fakulteto. Iz drugih republik študira na ljubljanski univerzi 7,3% študentov, iz tujine pa 1,1%.

Železniško progo med Velenjem in Dravogradom bodo verjetno ukiniteli, ker promet na njej vedno bolj pada. Proga nima statusa javne proge. Na njej so poštinski promet že pred časom ukiniteli, tovorni pa je urejen s pogodbo med občinskima skupščinama Slovenj Gradec in Dravograd ter železniškim transportnim podjetjem v Mariboru. Po tej pogodbi sta se morali občini ter njune gospodarske ustanove zavezati, da bodo plačali primanjkljaj, če tovorni promet ne bi kril vseh izdatkov. Občina Slovenj Gradec bi morala po dogovoru plačati 83% primanjkljaja, Dravograd pa 17%. Ob zaključku lanskega leta je proga izkazala visoko izgubo ter mora sedaj občina Slovenj Gradec prispevati 155 tisoč dinarjev, Dravograd pa okoli 24 tisoč. V teku so razgovori, da bi ta železnica dobila status javne proge, ker bi v tem primeru k njenemu vzdrževanju prispevala tudi republika.

V Piranski galeriji so imeli v marcu razstavo del znanega slovenskega slikarja karikaturlista Hinka Smrekarja.

Umrli so. V Ljubljani: Martin Škraba, Franciška Anžič, upok., Ivan Golob, žel. upok., Marta Siard roj. Zadnik, Rozalija Šajh roj. Babič, Anton Bukovec, žel. upok., Alojzija Koščak, Alojzija Dolenc roj. Gostič, Ana Burkeljca, Antonija Pisk roj. Maršinc, Pavla Fiala roj. Sušnik, Avgust Koblica, tapetniški mojster, Apolonija Zajec roj. Štampihar, babica v p. in Andrej Milavec v Planini pri Rakeku, Miha Seško, upok. v Zadobrovi, Jerca Štiherle roj.

Občni zbor Slovenske hranilnice

V soboto, 29. marca 1969 je bil redni letni občni zbor članov Slovenske hranilnice z. z. o. z. (C. C. "SLOGA" Ltda.) v zadržnih prostorih, Bnič. Mitre 97, Ramos Mejia.

Predsednik Ivan Ašič je v pozdravnem nagovoru poudarjal velik socialni pomen hranilnice, ko z naložbo denarja in dejanja posojil mnogim rojakom občutno pomaga pri njihovem gospodarskem napredku, obenem pa kreni zavest skupnosti in medsebojne pomoči. Z zadovoljstvom je ugotavljal, da je tudi v pretekli poslovni dobi zadruga lepo delovala in zelo povečala tako denarni promet kot število članov in vlagateljev. Poudarjal je, da je delo Slovenske hranilnice tako pomembno za vso našo skupnost, da moramo stalno delati na pridobivanju vedno novih članov, da bo tako postalo resničnost naše geslo: „V SLOGI JE MOČ.“

Blagajnik Mirko Kopač je prebral bilanco in izkaz izgube in dobička za poslovno leto zaključeno 31-12-1968. Številke najbolj zgovorno in točno povedo napredek Slovenske hranilnice v preteklem letu. Tako je zlasti razveseljivo vedno večje zaupanje rojakov, ki vlagajo svoje prihranke na hranilne knjižice, kakor tudi onih, ki pristopajo v zadrugo kot člani in vplačujejo kapital. Stanje hranilnih vlog je bilo 124.839.470.— pesov in vplačanega kapitala 12.292.800.— pesov, posojil pa je bilo za 128.405.118.— Predlagal je v imenu odbora tudi razdelitev dobička in sicer 30 na vplačani kapital, ostalo pa se knjiži kot obvezne in proste rezerve. Tajnik Janez Amon je poročal, da je imel upravni odbor v preteklem letu 25 sej, na katerih je bilo sprejetih v za-

Pegam v Radovljici, Marija Štrukelj v Novem mestu, Andrej Jenko v Skarčuni, Anton Virt, upok. v Novem mestu, Julijana Toplak v Kidričevem, Marija Šipelj roj. Goršič v Podtaboru, dr. Av-

SLOVENC I V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Slovenski Velikonočni obredi

Bili so v Slovenski hiši ter se jih je vse dni v velikonočnem tednu udeleževalo veliko rojakov. Zlasti veliko jih je bilo pri velikonočni vigiliji in vstajenski sv. maši, ki jo je imel g. direktor msgr. Orehar, z njim so pa sodelovali gg. Gregor Mali, dr. Stanko Gogala, Jože Škrbec ter Jure Rode. Računajo, da je bilo pri vstajenju do 1000 Slovencev, od katerih je 600 pristopilo k sv. obhajilu.

Pri vseh obredih je v Slovenski hiši pel Slovenski pevski zbor Gallus.

Konstituiranje odbora Zedinjene Slovenije

Na zadnjem obnem zboru izvoljeni odbor Zedinjene Slovenije s predsednikom Božom Starihom je imel prvo sejo na veliki petek, 4. aprila t. l. Na njej se je konstituiral takole: Aleksander Majhen prvi podpredsednik in referent za šolstvo; Robert Petriček, drugi podpredsednik, gđc. Ivanka Krušič, tajnica; Stane Mehle, blagajnik. Referenti so pa: Jože Miklič, gospodarski, Franci Sušnik, mladinski; ga. Pavlina Dobovškova, skrb za srednješolski tečaj ravn. Marka Bajuka; Ignacij Grohar, za poverjenike in socialno skrbstvo; arh. Jure Vombergar kulturni; Tone Mizerit, za tisk in zunanje zveze ter Božo Fink, član izvršnega odbora.

LETNI TABOR DSPB TABOR

V nedeljo dne 30. marca t. l. je D. S. P. B. "Tabor" imelo v Zavetšču dr. G. Rožmana svoj 13. letni tabor. Vključil raznim drugim prireditvam istega dne je bila udeležba dovoljna.

Tabor je otvoril in vodil društveni starešina Ivan Korošec. V uvodu se je spomnil med letom umrlih članov. V. Majčeta in Leo Bradaška. Za pokojnjunih duš so navzoči izmolili "Oče naš". Nato so društveni funkcionarji podali svoja poročila o delu društva v pretečeni poslovni dobi. Z zadovoljstvom in aplavzom je bilo zlasti sprejeto poročilo o socialni delavnosti društva, ki je v pretečeno poslovni dobi izplačalo našim invalidom in onemoglim 350.000 pesov podpor. Ta denar je v glavnem poslala Zveza iz USA, kateri je bila izrečena iskrena zahvala. Poleg tega je društveni odbor posvečal vso aktivnost v realizacijo Slov. zavetišča v Argentini, organiziral je v to svrhu začasni pripravljalni odbor, kateri je že kupil za ta namen primerno zemljišče in stavbo. Volitev odbora na dnevnem redu letošnjega tabora ni bilo, ker mu po teče poslovna doba prihodnje leto. Izglasovani so bili vdanosti pozdravi: msgr. I. Kunstlju v Rim, gospe Olgi Rupnikovi, Zvezi DSPB "Tabor", Dušnemu pastirstvu v Argentini, društvu Zedinjena Slovenija in vsem slovenskim domovom v Argentini.

Drugi del tabora je bil posvečen spominu pokojnih sorbocev. Spominski govor je imel pisatelj dr. Stanko Kopicer, navzoči pa so zapeli več domo-

guštin Tancer, zdravnik na Jesenicah, Alojzija Pelan, vdova po sodnem oficijalu na Viru pri Domžalah, Janez Kocalj v Žirovnici, Alojzij Jeločnik v Sevnici, Jerca Vogelink roj. Zemlja v Podhomu, Franc Ločnikar, upok. v Devici Mariji v Polju, Franc Smrkej na Bizeljskem in Fani Senica roj. Čeč v Hrastniku.

branskih pesmi. Nato pa je daroval društveni kurat č. g. J. Guštin sv. mašo za pobite junake. S tem je bil 13. društveni tabor končan; zborovalci, katerim so se pridružili še člani, darovalci in prijatelji Slov. zavetišča, so pa posedli k mizam, ter ob okusno pripravljenu asadu v prijetnem okolju in sončnem dnevu kramljali v pozno popoldne. Arhitekt g. Sulčić in povabljeni stavbeniki pa so s člani pripravljalnega odbora zavetišča razpravljali o zgradbi prve etape predvidenega načrta.

Osebnе novice

Nova slovenska profesorica. V Inštitutu Saenz v mestu Lomas de Zamora je diplomirala za profesorico zgodovine gđc. Elizabeta Mele. Novi slovenski diplomantki, ki že nekaj časa poučuje zgodovino na Slov. srednješolskem tečaju v Slovenski hiši in v Lanusu, vsi prijatelji kakor tudi naš list, iskreno čestitamo.

DACAR RUDI — 60-LETNIK

Šesti križ mu je zlezel na rame. Glejte ga, kako jih nosi, kdo bi mu jih prisodil? In to še po vsem trpljenju preganjanju, ki ga je bil deležen.

Rudi je Blejčan, dasi se je rodil na Koroškem v sedanji Avstriji. Ko je dovršil meščansko in obrtno šolo, je dobil namestitev kot strugar in elektromehanik v Trzinu. Poleg poklicnega dela je tudi sodeloval kot izredno razgiban član pri Orlu.

Kmalu se je začel zanimati za socialna vprašanja in kot tak je bil zvest in delaven član Strokovne zveze. Ko pa so to infiltrirali komunisti se je med redkimi znašel in se včlanil v novo delavsko organizacijo ZSD (Zveza združenih delavcev) ter tam aktivno sodeloval.

Toda ne samo, da je zvest katoliškimi načelom, tudi narodnostna mu niso bila tuja. Zato je bil že v Jugoslaviji — pod živkovičevim režimom — preganjan. Še bolj pa, ko so našo deželo preplavili Nemci. Gestajo ga je aretirala in zaprla v Begunjah. Ker pa je nemška država potrebovala delavcev, ga je prestavila v Avstrijo. Od tam pa kot elektromehanik v šentiviške škofove zavode.

V maju 1945 je nastopil z drugimi desetstotosečnimi begunski pot v Avstrijo. Odtod je l. 1948 emigriral v Argentino, kamor je l. 1954 poklical tudi svojo življenjsko družico Marijo. Tu je služboval kot strugar na raznih mestih, dokler ni dobil menda dokončne namestitve v tekstilni tovarni „Bossi“, kjer velja kot izvedenec v železostrgarski stroki.

Dne 14. aprila bo slavil svojo 60-letnico K čestitkam žene, hčerke Zdenke in Marije, zeta Pavliča in treh vnukov ter njegovih ožjih prijateljev, se pridružuje tudi Svobodna Slovenija in Krščanska demokracija, katere zvest član je bil in ostaja še nadalje. Bog ga živi še na mnoga leta!

† Ljuba Golmajer roj. Vidic. Na veliki ponedeljek, dne 7. aprila je po kratki bolezni umrla ga. Ljuba Golmajer roj. Vidic. K zadnjemu počitku so jo položili dne 8. aprila t. l. na pokopališču Villegas v San Justu. Rajna zapuščena moža Cirila, hčerko gospo Boženo, por. dr. Šimenc ter sina Bogdana, katerim izrekamo ob hudem življenj-

skem udarcu iskreno sožalje, rajni pa želimo rajsko veselje pri Bogu.
† Marija Aljančič. V Hrušici pri Trzinu je v 83. letu starosti umrla 3. marca t. l. ga. Marija Aljančič, mati šesterih otrok, pokopali so jo 5. marca na farnem pokopališču v Kovorju. Zanj žalujejo še štirje živeči sinovi: V Munru pri Buenos Airesu sin Janez, ki je tu na obisku iz domovine, ter Vinko, v domovini pa sinova Francelj in Miro. Vsem izrekamo iskreno sožalje ob smrti drage matere, rajni pa želimo večen mir in pokoj.

RAMOS MEJIA

Slovenska dekleška organizacija si je izbrala v nedeljo, 30. marca sledeči odbor v Slomškovem domu: predsednica, Pavla Joža Andrejak; tajnica, Martina Jeločnik; blagajničarka, Marjeta Pergar; športna referentka, Kati Lipušček; gospodinj: Maruša Šimenc, Marjana Marin; delegatinja v zvezo, Helena Jeločnik.

SAN JUSTO

Po lepo uspehli počitnicah katere smo večinoma preživeli v znanih letoviških krajih smo se tudi Sanhuščani pripravili za resno delo v novi poslovni dobi pod okriljem Našega doma.

Zadnje nedelje v marcu je bil 12. redni občni zbor Našega doma, vodil ga je ob številni udeležbi predsednik g. Peter Čarman. Po poročilih odbornikov je bilo razvidno, da se je odbor v preteklem letu potrudil kar je bilo v njegovi moči za napredek društva. Iz živahne debate, ki je sledila poročilom so prišli do zaključka, da bi bilo potrebno v bodoče posvečati še več pozornosti našemu kulturnemu delovanju posebno med mladino, saj nam šolski prostori in moderna dvorana nudijo vse možnosti.

Po odobreni razrešnici glavnemu odboru so sledile volitve treh članov glavnega, pet članov pomožnega ter dveh članov nadzornega odbora. V glavni odbor so bili izvoljeni: g. P. Čarman, g. Jože Miklič ter g. Franc Zupanc, v pomožnega pa: g. Milan Juvančič, g. Jože Kržišnik, g. Vencelj Ferjančič, g. Vencelj Dolenc ter g. Tone Novak. Nadzorni odbor pa sestavljata g. Stanko Stante in g. Bogdan Kosančič.

Na prvi redni seji po obnem zboru pa se je glavni odbor konstituiral takole: Predsednik g. Peter Čarman, podpredsednik g. Stane Mustar, tajnik g. Jože Miklič namestnik g. Marijan Indihar, blagajnik g. Jože Zakrajšek, namestnik g. Ljude Hren, gospodar g. Franc Zupanc.

Eden izmed glavnih sklepov prve redne seje je bil, da bo glavni odbor tudi v bodoče intenzivno sodeloval z vsemi slovenskimi domovi ter organizacijami, ki delujejo v naši povojni emigracijski skupnosti, da bomo tako vsi skupaj ohranili naš slovenski živelj, še poznim rodovom.

SAN MARTIN

Občni zbor mladcev v San Martinu je bil na velikonočno nedeljo dopoldne v prostorih Slovenskega doma v San Martinu. Po lepih uvodnih besedah duhovnega vodje č. g. Jurija Rodeta so si mladi izbrali svoj odbor, ki ga sestavljajo: Joško Skale, Marko Dimnik, Emil Sever, Peter Lobnik, Karel Uršič in Janez Hafner.

žeta Finka priporočil obnemu zboru, da sprejme bilanco in izkaz izgube in dobička tako kot ju je predložil upravni odbor, kar so člani soglasno sprejeli.

Pri volitvah za dopolnitev upravnega odbora zadruga je bila soglasno sprejeta lista katero je predlagal odbor. Upravni odbor sestoji: Predsednik, Ivan Ašič; podpredsednik, Albin Kočar; tajnik, Janez Amon; podtajnik, Franc Pergar; blagajnik, Mirko Kopač; podblagajnik, Avgust Maček. Svetovalci: Aleksander Avguštin, Anton Godec, Anton Javoršek, Miro Oman, Alojzij Boh; Namestnika svetovalcev: Ivan Žnidar, č. g. Ladislav Lenček CM. Nadzornik, Božidar Fink. Namestnik nadzornika, dr. Jože Dobovšek. Poslovodja, Marijan Loboda.

V naslednjem je poslovodja Marijan Loboda v nekaj besedah razložil pomen medsebojnega zavarovalnega sklada, za katerega je upravni odbor izdelal sledeči osnutek pravilnika:

1. V okviru Slovenske hranilnice z. z. o. z. (C. C. "SLOGA" Ltda.) se ustanovi s 1. julijem 1969 (1-7-1969) zavarovalni sklad za vse člane, katerega vodi in upravlja vsakokratni upravni odbor zadruga.

2. V Zavarovalni sklad so vključeni vsi člani Slovenske hranilnice z. z. o. z., ki se prijavijo s podpisom posebne prijavnice in se obvezujejo izpolnjevati ta pravilnik. V primeru očitvene nevarnosti za riziko, upravni odbor Slovenske hranilnice lahko odkloni sprejem člana v Zavarovalni sklad.

3. Zavarovalno razmerje nastopi prvi dan prihodnjega meseca po podpisu prijavnice; od tedaj prične teči doba, ki traja šest koledarskih mesecev.

4. Ob pristopu mora vsak član na posebni prijavnici določiti vsaj enega koristnika, lahko tudi več; prav tako

lahko določijo koliko zavarovalnine pripada vsakemu koristniku. Koristnik je lahko vsaka polnoletna oseba.

5. Višina zavarovanja se določi v razmerju 1:10 z ozirom na vplačani kapital v Slovenski hranilnici ob zaključku poslovnega leta ali na dan pristopa v zavarovalni sklad. Za sedaj se določi najvišje zavarovanje do 103.000.— pesov

6. Zavarovalna premija se določi na 1 promil mesečno od zavarovalnine in se obračunava ob izplačilu dividende na kapital za koledarsko leto naprej. Ob pristopu vplača vsak član 1.000.— pesov za rezervni fond. Člani, ki pristopijo med letom, plačajo premijo do konca tistega koledarskega leta.

7. Zavarovalnina se izplača ob smrti primeru in proti predložitvi mrtvaškega lista koristniku, katerega je določil v prijavnici. Izplačila se nakaže samo v argentinskem denarju in koristniku, ki živi na področju Republike Argentine.

8. O vseh zadevah v zvezi z zavarovalnim skladom odloča samo upravni odbor Slovenske hranilnice na svojih rednih ali izrednih sejah z navadno večino in so njegove odločitve za vse člane obvezne. Vsi podatki v zvezi z zavarovalnim skladom se smatrajo za poslovno tajnost. Upravni odbor Slovenske hranilnice z. z. o. z. na vsakoletnem rednem obnem zboru poda posebno poročilo o Zavarovalnem skladu.

9. Morebitni dobiček Zavarovalnega sklada upravni odbor Slovenske hranilnice lahko uporabi po svoji uvidevnosti za podpore ob nesrečah zavarovanih članov.

Po krajši debati je bil predloženi osnutek soglasno sprejet. Zatem je predsednik Ivan Ašič z zahvalo za udeležbo zaključil lepo uspehli občni zbor.

Vsak teden ena

MIR

Josip Murn Aleksandrov

Zvezda nebroj
blešči pokoj,
lahko zlati
noč pod seboj.

Vse brez glasu,
polno miru...
In bolj žari
se plašč Bogu.

SLOVENC I PO SVETU

ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE

Zdravko Novak 60-letnik

Dne 12. januarja t. l. je v krogu svoje družine praznoval v Clevelandu 60-letnico slovenski kulturni delavec Zdravko Novak. Po rodu je Ljubljčan. Po končani nižji klasični gimnaziji, je obiskoval še trgovsko šolo. Nato pa pomagal doma v trgovini v Devici Mariji v Polju, kjer se je začel udeleževati tudi pri Orlu. Od leta 1930 do 1936 je vodil lastno trgovino v Sp. Kašlju. Zaradi slabih takratnih gospodarskih razmer jo je opustil ter prevzel mesto občinskega tajnika v Križah na Gorenjskem. Tu je pripravil pravila za združenje občinskih tajnikov, ki naj bi varovala njihove koristi. Organizacija se je dobro razvila. Njeno nadaljnje delo je prekinila vojna. Jubilant se je s svojo družino umaknil z Gorenjske v D. M. v Polje, kjer je prevzel vodstvo prehranjevalnega urada.

Med komunistično revolucijo je bil domobranec. L. 1945 je z družino odšel v begunstvo na Koroškem ter je med slovenskimi begunci deloval v begunskih taboriščih v št. Vidu na Glini, v Bistrici na Dravi, Kelerbergu, Lienzu in Spittal kot upravnik taboriščne tiskarne. Iz Avstrije je emigriral v ZDA ter s svojo družino go. Milko roj. Trpin ter otroki Magdo, Zdravkom in Jožetom živi in deluje v Clevelandu.

Jubilant se je na vseh službenih mestih poleg poklicnega dela živahno in vneto udeleževal v kulturnem in prosvetnem življenju. Zlasti pri prirejanju gledaliških predstav. Tako je drama. Tzirial Šavinkovo povest Grča, napisal pa je tudi povest Cilka. Kljub težkemu delu po tovarnah tudi v Clevelandu ni miroval in ne miruje ter se udeležuje v raznih cerkvenih in drugih kulturnih društvih, v bojovniški organizaciji pa pri Taboru. Vsa leta tudi neumorno piše ter je zlasti znan po svojih vsakoletnih prikazih knjižnih izdaj zamejskih in izseljenjskih Slovencev v Zbornikih Svobodne Slovenije, s čimer opravlja izredno pomembno kulturno delo za zgodovino. Še važnejše pa s svojo veliko zamejsko slovensko knjižnico, ki je njegovo največje življenjsko delo, za katerega mu moramo biti vsi iskreno hvaležni.

K 60-letnici Zdravku Novaku čestita tudi Svobodna Slovenija ter mu želi še dolgo življenje v zdravju in moči, da bi lahko še nadalje deloval med izseljenimi Slovenci ter bil v srečo in veselje svoji družini!

KANADA

Peti glasbeni festival v Torontu

Bil je 15. in 16. marca v farni dvorani pri Mariji Pomagaj. Nastopilo je 161 otrok, mladcev in mladenk, ki niso pokazali le številčne moči nastopajočih, ampak tudi nov umetniški vzpon in v osebno ustvarjalnost, kajti več izvajanih skladb vokalnega, instrumentalnega in tudi ritmičnega značaja je nastalo med Slovenci v Torontu.

Pri glasbenem festivalu so sodelovali Koncertni orkester Lebarjeve harmonikarske šole z dirigentom Matjem Lebarjem, trije mladinski pevski zbori pod vodstvom lazarista g. Toneta Zrneca, tri rajalne skupine s koreografi Cirilom Soršakom, Silvio Ovečjak in Majdo Kumelj, instrumentalni ansambli Veseli vandravčki z vodjem Martinom Pušičem, kvartet Sava z vodjem Marjanom Resnikom in kvartet Ovečjakovih z voditeljico Silvio Ovečjakovo. Prireditev je popostrilo solo petje Janete Towiejeve, gojenke zavoda sv. Jožefa v Torontu. Na glasbenem festivalu je bila lepo zastopana tudi klavirska glasba: Majda Resnikova in Beči Janova sta izvajali Schubertove skladbe, Anica in Mili Mihevc delo Musorgskega, Marta Skubic ter Yvone Zawierucha sta pa nastopili s prvim delom Koncerta v C duru za dva klavirja od Jeana Williama.

Zborovsko petje je spremljala s klavirjem Marjetka Skubičeva, napovedovalca sta pa bila Vili in Mirjam Čekuta. Med Slovenci je bilo na festivalu, ki ga je pripravila Slovenska šola Marije Pomagaj oba dni tudi več kanadskih gostov.

PO ŠPORTNEM SVETU

V Holmenkoolenu so bile tradicionalne tekme v klasični kombinaciji, katere se je udeležila vsa svetovna elita, razen tekmovalcev iz železne zavese. Tekmovanje se je končalo 16. marca. Prisostvovalo je okoli 100.000 gledalcev. Prvak v skokih na 90-metrski skakalnici je postal Finec Mattila, ki ga niso šteli med favorite, drugo mesto je zasedel Andersen (Norv.), 3. Raška (CS SR), 4. svetovni prvak Wirkola. Slovenec Zajc je bil 18. v drugi seriji skokov pa celo 9. (s skokoma 80 in 82 m), Dolhar 28., Mesec pa 34. med 90 tekmovalci. Mattila je postavil nov rekord skakalnice s skokom 92 m v izrednem slogu. Slovenec Dolhar je bil v posebnem mladinskem tekmovanju (do 20 let) tretji za Američanom Sworrom (8. v skupnem tekmovanju) in Norvežanom Strandom.

V klasični kombinaciji je tudi presenetljivo zmagal Finec Miettinen, olimpijski zmagovalac Keller (Zah. Nemčija) se je moral zadovoljiti z drugim mestom. V teku na 50 km pa je zmagal Norvežan Tyldum, za njim sta se uvrstila še dva Norvežana.

V slovenskem derbiju prvotigašev ljubljanske Olimpije in Maribor, prvič ni bilo neodločenega rezultata. Na ljubljanskem Stadionu je Olimpija 16. marca premagala Maribor s 4:1.

Rezultati svetovnega hokejskega prvenstva skupine A, ki je bilo v Stockholmu: Sovjetska zveza — ZDA 17:2; Švedska — Finska 6:3; Kanada — Finska 5:1; SZ: Švedska 4:2.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Knjižnica Zedinjene Slovenije je 6d-prta vsak dan od 18. do 20. ure razen ob torkih. Prav tako je odprta ob tistih sobotah, kadar je srednješolski tečaj.

Tečaj za slovenščino se bo pričel v soboto, 12. aprila ob 15. v sejni sobi Zedinjene Slovenije v Slovenski hiši (2. nadstropje R. Falcón 4158, Capital). Vabljeni vsi, ki so se že prijavili, kakor tudi tisti, ki se še žele prijaviti.

Seja voditeljskega s eta šol. odseka ZS bo v torek, 22. aprila ob 19.30 v Slovenski hiši. Ob 13.30 sestanek za

OBVESTILA

Sobota 12. aprila 1969:

V Slomškovem domu ob 21. uri mladinska družabna prireditev.

V Slomškovem domu po končanem pouku roditeljski sestanek.

Nedelja, 13. aprila 1969:

Slovenski dan na pristavi. Začetek z mašo ob 11.30.

Četrtek, 17. aprila 1969:

V Slovenski hiši ob 16.30 razgovor z go. Renato Ašič-Kozina, Vabi Pripravljalni odbor Zveze mater in žena.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 19. sestanek Lige Žena-Mati s predavanjem g. Primoža Langusa „O človeškem življenju“. Obenem bo občni zbor.

Sobota, 12. aprila 1969:

Na pristavi v Castelarju ob 20 prvi prosvetni večer Slovenija v slikah.

V Slomškovem domu ob 20 prosvetni večer s predvajanjem skioptičnih slik Slovenije.

Nedelja, 20. aprila 1969:

Slovenski dom v San Martinu proslava osme obletnice blagoslovitve doma.

Četrtek, 24. aprila 1969:

V Slovenski hiši ob 16. predavanje Rude Jurčeca „Žene in naši sedanji problemi“. Vabi pripravljalni odbor Zveze mater in žena.

Nedelja, 27. aprila 1969:

V Slovenski hiši po maši občna zbornica SDO in SFZ.

V Slomškovem domu celodnevna prireditev ob 20-letnici naselitve, zbiranja in versko-kulturnega delovanja v tem kraju.

Nedelja, 11. maja 1969:

Romanje v Luján.

V oceno smo prejeli: Jugoslawien und das dritte Reich. Eine dokumentierte Geschichte der deutsch-jugoslawischen Beziehungen von 1933 bis 1945. Johann Wüsch. Seewald Verlag v Stuttgartu. Knjiga obsega 360 strani.

Slovenska skupnost v Ramos Mejiji bo v nedeljo, 27. aprila 1969 praznovala 20-letnico zbiranja in delovanja Slovencev v svojem okolišju. Zlasti se bomo spominjali začetka slovenske službe božje, ramaškega pevskega zbora in Slomškove šole. Vse rojake iskreno vabimo na celodnevno proslavo ki se bo vršila v Slomškovem domu: Ob 11 sv. maša, popoldne ob 15 prosvetno-družabni del.

Slomškov dom s sodelujočimi organizacijami

Dr. Tone Žužek

ADVOKAT

Uradije za rojake ob sredah in petkih od 17—19

Na telefonu 47-4852 tudi dopoldne

Lavalle 2331

5. nadstropje, pisarna 10

Ena kvadra od subte „Pasteur“

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escibano Público

Pta. baja, ofic. 2

Cangallo 1642 Buenos Aires

T. E. 35-8827

POBAVNAJTE NAROČNINO!

V nedeljo, 20. aprila

Osma obletnica blagoslovitve slovenskega doma v San Martinu

Spored:

ob 11.30 sv. maša v dvorani Slovenskega doma

ob 16.30 akademija pri kateri sodelujejo Slovenska šola, Slovenski pevski zbor, SFZ, SDO.

Slavnostni govornik: dr. Alojzij Voršič

Po akademiji: družabna prireditev pri kateri sodeluje slovenski orkester

“THE GOLDENTONES”

V SOBOTO, 12. aprila ob 21 bo v SLOMSKOVEM DOMU

DRUŽABNI VEČER S PLESOM

katerega prireja mladina iz Ramos Mejije

Vsi lepo vabljeni

Sodeluje orkester „The Goldentones“

Je to Vaš problem?

Kje dobiti posojilo? Kam naložiti denar?

Predno se odločite, vprašajte v

SLOVENSKI HRANILNICI z. z o. z.

C. C. SLOGA Ltda.

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20.

Pravna posvetovalnica, ki je vodi dr. Vital Ašič, vsako prvo in tretjo soboto v mesecu od 17 do 19.

Zahvala

Tombola Društva Slovenska Pristava v Castelarju je uspela nad naše pričakovanje. Po dveh zaporednih deževnih nedeljah je bila cvetna nedelja lepa in kot malašča za tako prireditev. Izredno številna udeležba naših rojakov in Argentinecev je pokazala, da je za tombolo vladalo izredno zanimanje. Tudi s finančnim izidom smo lahko zelo zadovoljni. Za tak izreden uspeh se moramo najprej zahvaliti darovalcem dobitkov. Brez njihove velikodušnosti ne bi bilo uspeha. Naša zahvala naj velja tudi organizatorjem tombole, prodajalcem tablic in vsem, ki so na tomboli z delom pomagali. Pri tem posebej omenjamo pristavsko mladino, ki se je tokrat zelo lepo izkazala. Izrekamo ji priznanje in zahvalo.

Naša prisrčna zahvala vsem slovenskim rojakom, ki so se v izredno velikem številu udeležili tombole, pokupili skoraj vse pripravljene tablice in z velikim zanimanjem na tomboli sodelovali. Tudi nas veseli, da so vsi priznali lepoto in kakovost dobitkov in vzoren red, ki je vladal ves čas tombole.

Vsem skupaj prisrčna hvala in na veselo svidenje na tomboli prihodnje leto.

Društvo Slovenska Pristava, Castelar

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed. Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

Dr. FRANC KNAVS ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital

T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20

Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Francia 962

T. E. 735 ali 516

V petek in soboto od 9—12. ure.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare
Redactor: José Kroselj
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Correo Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824
Registró Nacional de la Propiedad Intelectual No. 996.221

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1969: za Argentino \$ 2.700.—. Pri pošiljanju po pošti \$ 2.800.—; ZDA in Kanado 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionske pošte. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 83-7213

PRISPEVAJTE V TISKOVNI SKLAD SVOB. SLOVENIJE!

Vrem prijateljem in znancem sporočamo žalostno novico, da nas je 7. aprila 1969 po kratki boleznii za vedno zapustila naša predebra žena, mati, stari mati, gospa

Ljuba Golmajer roj. Vidic

Blagopokojno priporočamo v molitev in blag spomin.

Za njo žalujejo:

mož Ciril, hči Božena por. dr. Šimenc, sin Bogdan, vsi z družinami

Ramos Mejía-Hacdo, 8. aprila 1969

Po kratki bolezni je umrla gospa

Ljuba Golmajer roj. Vidic

Zavedno članico bomo ohranili v trajnem spominu.

Slomškov dom

V Hrušici pri Trzinu je dne 3. marca t. l. izdihnila svojo plemenito dušo v 88. letu starosti naša predebra mama, gospa

Marija Aljančič

Zadnje zemsko počivališče je dobila 5. marca t. l. na farnem pokopališču v Kovoju.

Vsem prijateljem in znancem jo priporočamo v molitev in blag spomin.

Zalujoči sinovi:

v Argentini: Janez in Vinko; v domovini: Francelj in Mirko

SLOVENCI,

na belo nedeljo, dne 13. aprila 1969 vsi na **PRISTAVO** v Castelarju na

SLOVENSKI DAN

Spored:

Dopoldne ob 11.30:

Sv. maša g. direktorja msgra. A. Oreharja za žive in mrtve Slovence v Argentini
Po svetem opraviilu skupno kosilo.

Popoldne ob 15.30:

Beseda predsednika društva Zedinjena Slovenija Boža Starihe
Slovenska beseda
Slovenska pesem

Po kulturnem programu velika slovenska družabna prireditev.

Vabi

ZEDINJENA SLOVENIJA

s sodelujočimi organizacijami in ustanovami